

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI - Nr. 9363

4 PAGINI - 30 BANI

Vineri 4 ianuarie 1980

O ÎMBUNĂTĂȚIRE A PREGĂTIRII FIZICE ȘI A TEHNICII - ROADELE PRIMEI ETAPE DE PREGĂTIRE A HOCEIȘTILOR FRUNTAȘI

Interviu cu antrenorul principal al lotului olimpic de hochei, ȘTEFAN IONESCU

Odată cu ultimul meci, cel de la Båken (Suedia), al turneului scandinav susținut de lotul nostru reprezentativ de hochei, s-a terminat și una dintre cele mai importante etape de pregătire a hocheiștilor noștri frunțași în vederea participării la Jocurile Olimpice de la Lake Placid. Apresiasi că este vorba într-adevăr de o etapă foarte importantă trebuie legată de faptul că ea a fost cea mai lungă dintre ele, cu acest prilej punându-se, de fapt, bazele de pregătire fizică (mai ales), tehnică și tactică.

La capătul acestei perioade de muncă, adică la puține zile după întoarcerea lotului nostru reprezentativ acasă, am purtat o discuție cu antrenorul

principal al echipei, Ștefan Ionescu, referitoare la roadele antrenamentelor desfășurate și la perspectivele echipei noastre reprezentative.

— Cum caracterizați această primă etapă de pregătire?

— Foarte utilă și încheiată cu roade îmbucurătoare. Mă refer la faptul că neîmplineam pretenții de un obiectiv apropiat, am putut lucra în liniște, cu spor. Am realizat un cert progres pe linia îmbunătățirii pregătirii fizice. Un argument în sprijinul afirmației mele îl constituie faptul că deși în cadrul turneului recent încheiat am străbătut peste 2000 de km în condiții atmosferice deosebit de grele, am disputat 6 jocuri cu adversari puternici și nu am pierdut nici una din aceste confruntări. A fost un

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

CRAIOVA - O PEPINIERĂ A HANDBALULUI NOSTRU

Desigur, admiratorului din tribună al spectacolului handbalistic, numele de Vladimir Cojocaru nu-i va spune altceva decât că acesta este unul dintre cei mai buni arbitri români. Cînd crainicul sălii anunță că Vladimir Cojocaru (de obicei făcînd pereche cu Iordache Mihăilescu) „fluieră” un meci, jucătorii și, deopotrivă, spectatori, știu că litera și spiritul regulamentului vor fi respectate întocmai. Reporterul a avut prilejul să-l cunoască pe arbitrul craiovean la el acasă. Aici, în Bănie, Vladimir Cojocaru este, pe rînd, un reputat economist la marea întreprindere „Electroputere” și antrenor al echipei de băieți. Tot din pasiunea pentru handbal instruieste echipa de fete a asociației „Voința”.

Dar cel mai notabil randament al său s-a concretizat — în calitatea ce-o deține de aproape 20 de ani, de președinte al comisiei de handbal a C.J.E.F.S. Dolj — în înființarea, oriunde a fost posibil, a cite unui nucleu de handbal. Împreună, un mînușchi destul

de bogat de activiști obștești, de profesori de educație fizică (Mircea Pașec, Gheorghe Zbora, Ion Cioboiu, Mihai Constantin, Iorgu Ciomanis, Gheorghe Coman) a reușit să facă să se vorbească despre handbalul craiovean, la început ea activitate de masă (1200 de sportivi legitimați, 77 de secții afiliate, aproape 100 de arbitri activi, 18 terenuri omologate în municipiul Craiova, 32 de terenuri simple în județ), apoi ca sport de performanță. Referindu-ne la acest din urmă aspect, reamintim că Universitatea Craiova (care acum activează în eșalonul valoric secund) face eforturi să reîntre în Divizia A.

Dar pepiniera de handbaliști și handbaliste — lucru absolut firesc — se află la Clubul sportiv școlar din Craiova. Președintele acestei unități de performanță, profesorul Constantin Chinoiu, antrenorul echipelor clubului, Gheorghe Zbora și

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2-3)

GÎNDURI ȘI ANGAJAMENTE ÎNFLĂCĂRATE

PENTRU NOI ÎMPLINIRI ÎN ANUL 1980

„DACIADA” - O PREOCUPARE MAJORĂ

Puternic mobilizați de cîvintele secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, adresate întregului nostru popor în Mesajul rostit la cumpăna anilor, noi, activiștii în domeniul sportului din județul Mehedinți, ne-am propus pentru anul 1980, și sîntem hotărîți să o realizăm, o bogată agendă de lucru. Voi începe cu sportul de performanță, cu cele 7 titluri de campioni naționali pe care sportivii județului nostru sînt decisi — și se pregătesc de pe acum — să le cucerească în finalele pe țară la caiac-canoe, canotaj, atletism și box. Urcînd în calitate, sportul mehedințean își va tri-

mite, bine pregătiți, tinerii care au fost incluși în loturile olimpice de handbal și lupte.

Una din preocupările noastre principale o va constitui în continuare dezvoltarea sportului de masă, cu accent pe etapa de asociații a marii competiții naționale „Daciada”. Dintre numeroasele activități — care, desigur, vor puncta în clasamentul final pe județe al „Daciadei” — menționăm creșterea numărului de acțiuni turistice,

a duminicilor cultural-sportive, atragerea și mai multor tineri și vîrstnici în cupele pe ramuri de producție, la gimnastica la locul de muncă etc.

Vrem, de asemenea, să ne mărîm zestrea sportivă în anul 1980. Vom inaugura bazinul olimpic de înot din municipiul nostru și vom încheia — la Orșova — lucrările la modernă bază nautică.

G. DUNĂRIŢU

prim-vicepreședinte al C.J.E.F.S. Mehedinți

O NOUĂ CALITATE ȘI ÎN RUGBYUL ROMÂNESC!

1979 a fost un an important pentru rugbyul românesc, el marcînd prima întîlnire cu o reprezentativă națională din Marea Britanie. Desigur, ultima sa lună ne-a lăsat un gust amar, după meciul de la Montauban, pe care-l considerăm însă doar un accident în activitatea echipei noastre, ea arătîndu-și adevăratele posibilități în jocurile din primăvară, din cadrul Campionatului european, și — mai ales — în turneul mai mult decît onorabil din Țara Galilor. Trebuie, se înțelege, ca aceste posibilități să fie confirmate în dificilele partide ale lui 1980. Să nu uităm că în afara celor 3 întîlniri, din prima parte a sezonului, cîntînd pen-

tru competiția continentală, națională va susține în toamnă un nou examen pe terenurile britanice, de această dată în Irlanda, unde are datoria să se prezinte cel puțin la fel de bine ca în Țara Galilor. Iar marea ocazie a revanșei în fața puternicului XV al Franței nu trebuie ratată!

Gîndurile noastre, ale întregului activ federal, ale tuturor pasionaților rugbyului, se îndreaptă, în același timp, spre „schimbul de miine”. Cea

OVIDIU MARCU

secretar responsabil al F. R. Rugby

(Continuare în pag. 2-3)

SPORTUL ȚIRGOVIȘTEAN ÎN CASĂ NOUĂ...

Dacă am pune oricărui cetățean, cit de cit avertizat, al Țirgoviștei întrebarea: care a fost cea mai mare realizare locală în perimetrul sportului în 1979, ar răspunde fără ezitare: darea în folosință a Sălii polivalente. O realizare într-adevăr valoroasă a colectivelor de proiectanți și constructori din străvechea cetate de scaun, azi modernă cetate a oțelului, strungurilor și lămpilor electrice. O construcție impunătoare, purtînd pecetea originalității, funcționalului și bunului gust, care se integrează armonios în peisajul înfloritor al urbei.

Da, țirgoviștenii au primit cu mare bucurie și satisfacție vestea inaugurării noului edificiu destinat amatorilor de sport și cea mai elocventă dovadă a fost participarea lor entuziastă la acest moment memorabil. Erau minđri și mulțumiți. Poate și pentru că se simțeau alături de edili, părtași la înălțarea frumosului edificiu prin cele peste zece mii de ore de muncă patriotică efectuată de ei, beneficiarii — practicanți ai sportului sau amatori de spectacole sportive...

— Era nevoie de un astfel de lăcaș al sportului, într-un oraș a cărui populație a crescut

vertiginos în ultimii ani, ca urmare a revoluției industriale pe care o trăiește, ne spunea secretarul C.J.E.F.S. Dimbovița, prof. N. Dincă.

— ...Și ale cărui săli de sport nu mai puteau cuprinde, parese, activitatea sportivă de performanță și nici nu ofereau condiții propice desfășurării competițiilor.

— Într-adevăr, erau puține, mici, fără tribune. În plus, pregătirea sportivilor se făcea a-nevoios, din cauza aglomerației,

iar efectul propagandistic în rîndul populației, al tineretului, îndeosebi, era destul de scăzut. Sala polivalentă, dotată cu vestiare, saună, bazin pentru recuperare, grupuri sanitare, sală de forță, instalații electronice de scor — permite desfășurarea antrenamentelor și competițiilor la mai multe discipline: volei, baschet, hand-

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 2-3)

BASCHETBALISTELE ROMÂNCE ÎN ÎNTRECERI INTERNAȚIONALE

După cum se știe, în ultimele zile ale anului ce s-a încheiat, la Neustadt (R. F. Germania) a avut loc un turneu internațional de baschet feminin. La întrecere au fost prezente echipele reprezentative ale României, Cehoslovaciei, R. F. Germania și Ungariei. În ultima competiție internațională a anului 1979, baschetbalistele române au evoluat foarte bine, reușind trei victorii, din tot atîtea meciuri, și clasîndu-se astfel pe primul loc. La înapoieră în țară l-am rugat pe antrenorul Traian Constantinescu să ne dea cîteva amănunte

despre cele petrecute la Neustadt.

„Sportivele noastre au evoluat foarte bine în toate cele trei partide, dar în special în meciul cu Cehoslovacia (care a prezentat cea mai bună garnitură), pe care l-am cîștigat cu 73-65, s-au întrecut pe ele. Mariana Bădini, Doina Mate, Diana Bălaș și junioara Magdalena Pall au realizat tot ce au vrut și astfel ne-am făcut loc spre primul loc al clasamentului. Am întrecut apoi re-

(Continuare în pag. a 4-a)